

XIII. kötet.

Budapest, 1898. szeptember 11-én

37. szám.

Még az is édes volna.

I. férj. Remek egy nevelőnőtök van!
 II. férj. Úgy-e te is szeretnéd, ha büntetésből előtte kellene térdelned!

Az első köny.

Ott a legszebb hattyú nyakán
 Az igazgyöngy, ott, csak ott,
 S nem gondol a fájdalomra,
 Melyből e gyöngy származott.

El-elhallgat egy-egy szép dalt
 És nem gondol ezalatt
 A szegény szív fájdalmára,
 Melyből az a dal fakadt.

Szeme éget, ajka csábit,
 Földön járó égi báj,
 S nem tudja, hogy mosolyától
 Annyi férfi szive fáj.

Csupa élet, csupa remény,
 Csupa hit és bizalom,
 S nem sejtí, hogy mögötte jár
 Titokban a fájdalom.

Hadd járjon csak fájdalom közt
 Játszva, vigan, gondtalan,
 Hej, megbotlik ő is majd egy
 Szívbe, melynek gondja van.

S komolylyá lesz gyermekarcza,
 Fényes szeme elborul,
 S édes kintől ég a szive,
 Midőn első könye hull.

Az első köny, az életnek
 Hirnöke, mely gyász s derű,
 Mely mint e köny, fényes és szép,
 S épen olyan keserű.

Haan Bela.

Van nekem egy szeretetreméltó nagybácsim. Elvégre az nem valami nagy dolog, ha valakinek egy, vagy több rendbeli nagybácsija van. De ez az én nagybácsim abban különbözik a többi közönséges nagybácsiktól, hogy emezt egy csekélyke jóakarattal kisbácsinak is nevezhetném, lévén az ő becsületes neve: Kis Erazmus Celesztin. Hogy hol tett szert szeretetreméltó nagybácsim ezen tagadhatatlanul szép hangzású két keresztnévre, azt még ez ideig nem kötötték az orromra, valamint azt sem, hogy szeretet- és tiszteletreméltó nagynéném (a kit szintén azzal a kevéske jóakarattal nevezhetnék kisméninek) miért hívta a bácsit Szepi néven? Én ezt soha nem is kutattam és higyjék el, nem is fogom kutatni.

Az én nagybátyám magánéletbe visszavonult fürgettyűgyáros. (Hogy mi az a fürgettyű, azt nem tudom és azt hiszem, a nyájas olvasó se fogja tudni.) De ő ezt a nemes ipart csupa fényűzésből űzte, lévén ő neki sokkal fontosabb teendője. A nagybácsi az «Olympia» jótékony asztaltársaság alfelügyelője, a «Harsona» daloskörjubiláris alelnöke, továbbá a «Szász-Alstein-Bieberachi Károly Sándor» nagyherceg nevére elnevezett aggharcos és hadastyán egyesület női alosztályának titkára. (Nőkre nem merik az egyesület titkait bizni.) Volt ő még több számos és számtalan humanus intézmény rendes és rendkívüli tagja. Voltak esték, hogy egyszerre három alakuló, ugyanannyi választmányi gyűlésen és négy értekezleten vett részt. Hogy miképpen vitte végbe ezen hajmeresztő procedurát, azt nekünk sohasem beszélte el.

Szüleimet már korán elvesztettem, hol és hogyan, arról a bácsiék sohasem regéltek, így hát megnyugodtam, hogy én vagyok az a bizonyos árva, a kinek anyja mosóné volt, apját pedig leütötte a hajókötel.

Idők multak és én részint saját erőmből, részint pedig nagybácsim kiható protekciója révén a tetétleni takaré- és előlegezési társaságnál a titkári állást nyertem el. Buzgólkodtam és főnökeim kedvében jártam, minek az eredménye lón, hogy rövid idő múlva az intézet lábatlani fiókjához igazgatónak kineveztek.

Uj állásommal igen meg voltam elégedve és családommal igen szép napokat éltünk. Szépen berendezett hajlékom volt, kerttel, gyümölcsösrel és szőlővel, valóságos paradicsom en miniature.

A legnagyobb fokú meglepés és jólét harmoniáját egy szép napon tönkretette egy levél. A levelet Kis Erazmus Celesztin nagybácsim menesztette hozzám, a melyben tudomásomra juttatja, hogy házat és annak tájékát tataroztatja és a miatt feleségével együtt néhány napi tartózkodásra hozzám óhajtana jönni. No hát, ez a levél nekem épen nem tetszett. Nem mintha nem akarnék hálás lenni nagybátyám kegyeiért, nem; hanem mert tudtam, hogy ha nagybácsim és szeretetreméltó

hitestársa valahova befészkelik magukat, hát ember legyen a talpán, a ki őket egyhamar kiteszkolja.

Én mindjárt válaszoltam a nagybácsinak és végtelen örömmel adtam kifejezést a nemvárt megtiszteltetés fölött, tudósítottam őket, hogy számukra két szobát rendeztem be, tárt karokkal várom stb.

Meg is jöttek a kitűzött napra. De nagy Isten!!!

A nagybácsiék, úgy látszik, végképen hozzám akarnak költözködni, legalább ezt látszott bizonyítani a végtelen sok málha. A waggonokból a sok hordár nem győzte kirakni a tengernyi sok ládát, pakktáskát, koffert, csomagot, butyrot, skatulyát és kosarat. Nagybácsim hamarosan két stráfkocsit fogadott és hosszú küzdelem után, megtörve bár, de fogyva nem, felrakták a sok czókmókot.

Én a boszuságtól hamarosan szóhoz sem tudtam jutni, futkostam ide-oda, erőszakkal az örömet akartam kifejezésre juttatni, mi igen ügyetlenül sikerült is.

Már kocsiban ültünk, a midőn a nagynéni felsikolt, hogy a Miczát a kupében felejtette. Nosza rohantam vissza az állomásra, de a néni úgy jajveszékelt, mintha nyúzták volna. A bácsi morgott, én meg dühös voltam, mint egy oroszlan.

Kirántottam a kupé ajtaját és egy kilyuggatott ing-skatulyában ott volt a Micza, egy förtelmes csunya vén macska, a néni szemevilága. Nagy örömkötéssel vette át a macskatartalmú skatulyát, de azután megbizott, hogy én fogjam ölembe a dobozt. És én, bár mindég nagy ellenszenvvel viseltem a macskák iránt, kénytelen voltam ölembe fogni és holmi hizelgéssel hallgatásra bírni az undok állatot, hogy abba hagyja a fülsiketítő nyávogást.

Haza érkeztünk lakásomra. Micsoda? — Semmi sem volt többé enyém, — nagybácsiék minden zugot okkupáltak.

★

Bizony már két hét mult el és bácsiék mi hajlandóságot sem mutattak, mintha haza akarnának menni. Dehogy, ellenkezőleg. A nagybácsi beiratkozott a kaszinóba, a mi bizony mireánk nem a legkellemesebb hatást gyakorolta.

Mindent megkísérlettünk, hogy legalább a szándékukat ellessük. — Hasztalan. — Tihamér fiacskámnak háttas paripát ígértem, ha megtudakolja a bácsitól, hogy mikor mennek el. De a bácsi felelet dolgában nagyon tartózkodó volt.

Kieszeltem már mindenféle sok furfangos dolgot, de hiába.

Egyszer lélekszakadva futok haza hivatalomból és újságolom a néninek, hogy a városban ma két koleragyanus eset fordult elő. A néni, a helyett, hogy elszörnyűködött volna a hír hallatára, egész higgadtan simogatta vén vörös macskáját és így szólt:

— Istenem, Istenem! Szegény emberek! Délután mindjárt meg fogom őket látogatni és háziszzeremet, mit magam találtam fel, ki fogom próbáltatni a doktor által.

És elbeszélte, hogy miféle szert talált fel a komma-bacilusok ellen.

Én elátkoztam minden bacilust — komával együtt és újabb furfangon törtem a fejem.

Egy hét mulva azzal a hirrel állítottam be, hogy egy névtelen levelet kaptam «Anarchista» aláírással, a mely levélben tudtomra van adva, hogy ha estig egy bizonyos helyre 1000 forintot nem teszek, úgy házamat összes bennlevőivel együtt irgalmatlanul a levegőbe röpitik.

Kérve kértem a bácsiékat, hogy meneküljenek, mig késő nincs — a biztos halál elől. Meneküljenek az Istenért, mert nem tudnám elviselni, hogy ők én miattam valami szerencsétlenség áldozataivá lennének. Utazzanak még el a délutáni vonattal.

Én majd csak elmenekülök valahova övéimmal a gaztett elől. A néni legelső dolga volt a macskáját biztonságba helyezni, elvitte a kálomista paphoz a tizedik szomszédba, a bácsi pedig a rendőrségre sietett és jelentette a brutális merényletet és rendőri asszisztenciát kért.

Elmult az est, elmult az éj a nélkül, hogy csak egy gyanus hang is hallatszott volna, a mi igen természetes, mert hát a levelet magam irattam és intéztem magamhoz.

Ezzel is kudarcot vallottam.

Újabb hunczutságot eszeltem ki.

Megint akadt egy jó ötletem, a mennyiben azt ujságoltam a bácsinak, hogy a szövetkezet engem Tetétlenre helyezett vissza és állomásomat még e héten el kell foglalnom.

— Micsoda? — fortyant fel a néni. — Szepi! délután sürgönyözni fogsz ez ügyben és annak megváltoztatását fogod kérni.

— Persze — mondta a bácsi, — okvetlen fogok sürgönyözni, hisz az igazgatóság csupa jó barátomból áll.

Nagy nehezen rá tudtam venni a bácsit, hogy ne sürgönyözzön, majd én magam fogok irni az igazgatóságnak a dolog megváltoztatása tárgyában. Meg is kellett írnom a levelet a bácsi előtt, de hogy fel ne adják, arra is volt gondom.

Már egészen kétségbeestem a rokoni szeretet és ragaszkodás ily nagy mértékben való nyilvánulása fölött; de most már nem tettem többé kísérletet a vendégek elriasztására.

*

Épen ebédnél ültünk, a midőn a nagybácsi ujságolja, hogy a kaszinó tegnap tartott gyűlésén háznagygyá választatott. Én majdnem hanyatt dőltem a hir hallatára. Hogyne, hiszen ha a bácsi magát háznagygyá választatja, akkor bizonyos, hogy jó ideig van szándéka minket nálunk maradásával megtisztelni. Épen a midőn elkeseredésemben gratulálni akartam a bácsinak az új tisztséghez, a néni egy nagyot sikolt — és elájul.

Hamar vizet, borecetet, konyakot hoztunk, élesztgettük és jó félórai kísérletezés után sikerült őt magához téríteni. Oda vonszolta Szepi bácsit keblére és nyöszörögve adta tudtára, hogy ő egy perczig sem marad, mert brrrr! nézz oda, Szepikém, mi van a Micza szájában.

Oda néztünk mindnyájan egyszerre és oh borzalom! Micza a szájában egy jól megtermett — egeret lóbált. Hasztalan igyekeztünk rá birni a nénit, hogy csak maradjon, hiszen egy egér nem a világ, de a néni most már hallani sem akart a marasztalásról. Össze is pakoltak és még aznap — elutaztak. A macskát is ott hagyta nekem, mert egér volt a szájában, úgymond, ő neki a házába nem kell.

Ott hagyta nekem a csúf állatot és én azóta szeretem, mióta ilyen jót tett velem.

Ismerősök.

— Alászolgája!.. Olyan ismerősnek tűnik ön föl nekem!

— Hogyne, kérem, — válaszolt a zsebtolvaj, — hiszen már egyszer volt szerencsém.

Az anyós.

Házasságközvetítő. És egyáltalán milyen nőt kíván ön!
Fiatal ember. Azt ugy is hiába mondom, de legalább azt szeretném tudni, milyen idős az illető hölgynek a mamája?

Elszólta magát.

Vidéki. Ejnye, de pompásan mér a mérlegük!
Kereskedő. Hja, ezen csak a mások marháit szoktuk ám mérni.

Igy nem lehet rövidebb.

Szerkesztő. A vers remek, de egy kicsit nagyon is hosszú.

Iró. Hát hogy lehetne kurtább, mikor egy oly házaspárról szól, a ki tiz évig élt együtt!

Késői jóakarát.

— Mondd csak, Izidor, mit tennél te, ho edj üngyilkost tolálnál oz otczán?

— Nű, ez igen edjszerő, rögtön kivenném o kezébül o revelvert.

Hadgyakorlaton.

Örmester. Jelentem alásan, az eleség elfogyott!

Tiszt. Lehetetlen! Hát a szakácsnék talán átpártoltak az ellenséghez!

A hozományvadász sorsa.

- Ezt a Feketét rengeteg sok csalódás éri!
 — Ugy kell neki, minek jár annyit a telekkönyvbe!

Jól kieszelte.

I. nő. Feketénének ma ugyancsak fölkeltettem a kíváncsiságát!

II. nő. Hogyan?

I. nő. Folytonos mosolygás közben elolvastam előtte csendesen csak úgy magamnak, három levelet.

Rá duplázott.

— O Galdsteinnál oljan fényes o podló, hojd o ki rojto vigig okor menni, hát rügtün elsószik.

— Oz semmi! O Weisznál oljan fényes, hojd o ki o szobájábo látni okor, oz csok fekete szemöveggel tod ottand exisztálni!

Az új lakó.

Elszállott már a fecske,
 A költöző madár;
 Fiait összeszedve,
 Ki tudja, merre jár!

S melylyel annyit vivódott
 Nehány hóval elébb,
 Elfoglalá lakát ott
 A szemtelen veréb.

Drága emlékek.

Weisz. O régi ideálođ : o kis sanszonet sokat emlegett tégedet.

Roth. Hát még ho oz ékszerészszel tonálkoztál volna!

Az ő utókurája.

- Ön még marad?
 — Igen, én még maradok.
 — Utókurára itt?
 — Igen itt.
 — Hiszen itt folyton esik.
 — Épen azért maradok. Mert ide, tudom, nem jön utánam a feleségem!

Mi hiányzik?

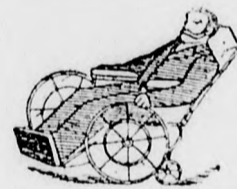
- Remek egy kalapot láttam az egyik kirakatban!
 — Úgy?
 — Meghiszem azt! Ha a férjem most nem volna körutazáson, hát egy hétig beteg tudnék lenni érte!

Kétértelmű.

Aggszűz. Csináljon, kérem, rólam egy szép verset!

Mátrafi. Az nehezen fog menni!

Darwinizmus.

Hogyan lesz a tolószékből béka?

Üzleti szempontból.

Smüle (tiához). Mit csinálnál, ha volna 2000 forintod?

Náci. Nü, hát csinálnék mogomnak edj rüfös őzlet.

Smüle. Mért nem inkább vennél rojto edj ház?

Náci. Tátelében, mit nem beszélsz! O háznál ozért jobb edj őzlet, mert itt meg is lehet bokni.

Rossz napja volt.

I. tolvaj. Micsoda? Te már kiszabadultál a fogságból?

II. tolvaj. Barátom, tehetek én arról, ha aznap, mikor engemet elítéltek, minden enyhítő körülményt az én nyakamba varrtak!

Kötelességből nevetnek.

Százados. Az én élezemen mindig remekül mulatnak!

Főhadnagy. Igen, mert mindig csak az alattad valók között mondogd el őket!

A mama kedvence.

Nevelő. A kis gróf a hangverseny alatt elaludt.

Grófnő. Mindjárt sejtettem, hogy ebben a hangversenyben ugy fog járni. Úgy látszik, nagyon muzsikális ez a gyermek!

Rossz jel.

I. baka. Mit? Te külön ruhát mersz magadnak csináltatni?

II. baka. Igen és mi van ebben különös?

I. baka. Oh te szánandó lélek! Ugy látszik, te már nagyon rosszul állhatsz a leányokkal szemben!

Jó segéd.

Knófelesz. Számíthatok ünre?

Weisz. Óh kérem! Oz én feleségem még minden párbajt megokodályozatt.

Szórakozott tanár és kíváncsi feleség.

I.

Tanár. Milyen élvezet, egy állatot alaposan tanulmányozhatni!

II.

No, de most már ki vagyok elégitve, a békának visszadom szabadságát,

III.

aztán helyére teszem a górcsövet.

IV.

Most már sétálok egy kicsit!

V.

Tanárné. Kiváncsi vagyok, mivel lep meg férjem a nevemnapjára. Ah, itt van egy doboz! Vajon mi van benne?

VI.

— Segítség! Segítség!

Katonai viziten.

— Ejnye, azt a zöldhasú bundás mindenedet! Mért áll úgy a hajad, mint a vaddisznó sörteje? Gurulj haza rögtön és mikor visszajössz, olyan sima legyen a fejed, mint egy jó nevelésű görögdinnye!

Nem elég rikitó.

— Nem értek, minek neked ez o sárgo rikitós szüvet!
 — Minek? hát fürödőrohát okorok belüle esináltatni.
 — Nű, hollod, hát nem elég feltűnű már mogábo edj fürödőroha, ho okármiljen színő is!
 — Látszik, hojd te még nem váltál tengeri fürödőn.
 — Te meg már nodjon is sokat!

A legnagyobb író.

— Mit olvasol? Egy szalmaözvegy keserveit!?
 — Hát te még nem olvastad?
 — Már hogy lehet oly képtelenséget kigondolni?! Istenem, igazán bámulatos némely férjnek a fantáziája! Hát hogy lehet valaki ilyenkor elkeseredve?

A magány.

A kik közel szívünkhöz,
 Azoktól lenni távol:
 Magány, róluk merengő
 S a messze boldogságról.

A kik távol szívüinktől,
 Azokkal élni egyre:
 Magány, mit társaság ró
 Magányos emberekre.

S nem értve meg azoktól,
 Kiktől az üdvét várja:
 Magány, az igazi magány,
 Egy sziv tragédiája.

Haan Béla.

Nem jön zavarba.

Apa. Azt hallom, hogy ön komolyan udvarol a leányomnak.

Udvarló. Dehogy, kérem, hiszen még azt se tudom, hogy mennyi a hozománya!

Fatális tévedés.

Egy fiatal embernek az volt a szokása, ha berugott, hogy számár módra ordított.

Egyszer a fiatal ember húga épen egy társaságban volt, a hogy az utczáról valódi számárordítás hallatszott.

— Ez a bátyám hangja, — szólt méltatlankodva a kis-asszony, — már megint berugott.

A félbeszakadt mese.

Sok szép leányt, sok menyecskét
Már bolonddá tettem,
Ámde végre egy leánynak
Bolondja én lettem.

Eddig van csak e kis mese,
Tovább nem beszélem ;
A többit nekem beszéli
Az én feleségem.

Ráth Gyula.

Saját kelepezésében.

Viczman Náczi (nagyon rövidlátó, a főkönyvben lapozva észreveszi, hogy abban két hatalmas paczka van, a mit ő maga követett el tudtán kívül). Kicsuda volt oz o najd szorvosmorho, o ki eztetet sinálto?

Könyvelő. Azt főnököm iránt való tiszteletem tiltja megnevezni.

Mitől függ?

Juliska. Nagyné már semmit sem ad magára!

Mariska. Miből sejtet?

Juliska. Tegnap is a fő-utczán ment végig, s nem is emelte föl már divatosan hátul a szoknyáját.

Nagyot akart mondani.

Dalfi (egy görögdinnyével kezében rohan szive választottjához). Szálikám, ornyom, engedjél meg nekem, hojd szívemmel edjött kis lábojíd elé rokhossok le szerelmem e sekély zálogát!

Magyarázat.

Fodros. Nini, ott jön barátunk, Mátrás. Mi történhetett vele? Olyan sötét arcot vág, mintha meg akarna valakit gyilkolni!

Bodros. Roszban töri a fejét.

Fodros (ijedten). Igazán? Mit akar tenni?

Bodros. Ki akarja adni a — verseit!

Félreértett segítség.

Tanár (egy esontváz kulcesontját mutatja fel a szigorló-orvosnak). Megtudná nekem mondani, hogyan nevezik ezt?

Szigorló, (a kinek a tanár háta mögött álló másik szigorló egy kapukulesot mutat úgy, hogy a tanár nem láthatja). Igen is, tanár úr, ez egy — kapucsont.

Furioso, fortissimo.

Kezeivel borzasztó módon hadonázott a zongoraművész. A háziúr legkisebb csemetéje a zongora mellé állt.

— Laczika, vigyázz! — figyelmeztette a mama, — mert ha félre üt, beveri a fejedet.

Biró előtt.

Biró (a csavargóhoz). Mire vár még kend?!

Csavargó (búskomoran). Hát aztán igazán ki vagyok tiltva a városból?

Biró. Persze, hogy igazán.

Csavargó. De csak tudnám, hogy mi okból?

Biró. Azért, mert kereset nélkül csavarog kend a városban.

Csavargó (tiltakozólag). Hogy én kereset nélkül csavarogok? De már ezt tagadom; mert én, kérem szépen, már két hónapja, hogy leányt keresek, a kit feleségül vennék.

Érthető rövidlátás.

A. Morzsa pékmester is visel most szemüveget!

B. No az neki szükséges is. Nézze meg csak a zsemlyéit s rögtön érteni fogja, hogy olyan aprólékos dolognál okvetlenül el kell hogy rontsa a szeméit.

A bíráló.

Sebán bírálja most a képeket,
Oh festészet, mi ér még tégedet?
Csak drága, cifra keret kell neki,
Mert festővé az embert ez teszi.

Kósa Rezső.

Czigánypánton több a lyuk.

Kilyukasztott vasuti jeggyel utazott a czigány.

— Ezen a jegyen van már lyuk, — förmedt rá a kalauz.

— Ázs ném báj, — vágta vissza a more, — ín is több lyukát vérék á pántrá.

Háromfoku jóindulat.

Egy főhadnagy nagyon számított rá, hogy előléptetik századossá. Csakhogy nagyon szeretett inni, a századosa tehát beírta a minősítési táblázat megfelelő rovatába: «*Sokat iszik*». Az alezredes jóakarója volt a főhadnagnak, azért odaíjegyezte mellé: «*De sokat bír*». Az ezredeshez került végre az irat, a ki szintén nem hagyhatta megjegyzés nélkül, oda írván: «*Meg is fizeti mindig az árát*». Egy hét múlva a főhadnagy megkapta kinevezését századossá.

Tulliczitálta.

A. Kiss doktornak olyan rossz írása van, hogy ha megír egy levelet, maga se tudja elolvasni.

B. Az még semmi. Egyszer egy iratot kaptam, a melyet senki se tudott elolvasni. Végre bementem a patikába s átadtam a patyikusnak. Ez azt hitte, hogy orvosi rendelvény és pilulákat csinált róla; csak azután sült ki, hogy tulajdonképen — szabószámla.

Egyenlőtlen elosztás.

Földesur (bemutatja gazdatisztjét). Ez az én hű gazdatiszttem, különben gyermekkori pajtásom, a kivel hiven megosztottam minden csínyemet, nemde?

Gazdatiszt Igen, tudniillik a nagyságos ur követte el a csínyeket és én kaptam ki értök!

Különbség.

Anyós. Mondja csak, kedves vóm uram, hogy lehet az? Egy megboldogult barátnóm ezer forintot hagyott rám, ugyanannyit hagyott az Erzsébet-árvaháznak és a vöröskereszt-egyesületnek. Nekem száz forint örökösödési illetéket kell fizetnem, a másik két örökösnek pedig semmit!

Vő. Jaj, kedves napam, az azért van, mert maga nem *jóteknony intézet*.

A semmi a koldusok üzleti tőkége.

★

Az érzelmek emberének feje a szivétől melegszik föl, az ész emberének szive a fejétől hül le.

— Hidegkúty úr, azt a talányt, a melyet tegnap föl-
adott nekem, nem tudtam kitalálni. Hiába törtem rajta
egész nap a fejemet.

— De, édes nagysá^u, igazán halálos vétek, ily csekély-
ségért olyan szép fejet törni!?

Meglepetés.

Viczmann Náczi, (a ki egyik rokonához látogatába jön,
a zongora billentyűit tapogatva). Hehe! Soha se nem hit-
tem volna, hojđ én is, o ki nem is vadjok mozikális
todok zangarázni!

Csak röviden.

Nő. Minek opritod oljan kicsikre o levélpopirosoidot?
Férj. Hát nem elég ez nekem orro, ho csak o hitelezű-
imnek irok!

Kétszeresen borzasztó.

— Igazán sajnállak, kedves Arankám, hogy egy gazda-
tisztához mentél nőül. Télen nem vehetsz részt egy nagy
város mulatságaiban, nyáron pedig nem mehetsz falura,
mert már — ott vagy!

Vizsga előtt.

I. jogász. El vagy készülve?

II. jogász. Igen — a legrosszabbra.

Sztiplcsész. Kevés híján közölni fogjuk képpel vagy anélkül.
A poémák bár mikor rendelkezésére állanak. — Budapest, T. L. Apraja, nagyja mind helyet kap. Kivánsága se marad teljesület-
len. — Budapest, K. R. Egyiket besoroztuk. A másikat nem kö-
zölhetjük, mert személyes okokat keresnének benne. — Miskolcz,
Sz. J. Egyiket a kettő közül. — Budapest, H. K. Az adomákbau
válogatunk, a többit gyöngéljük. — Píktor. A képeket egytűl-
egyig át kellene előbb rajzoltatni. — Budapest, D. J. Van köztűk
pár használható. — Budapest, Z. O. Nem lapunkba való.

Megjelent és kiadóhivatalunkban kapható:

Ezeregy éjszaka.

A legszebb keleti tündérregék.

A magyar ifjuság számára átdolgozta

Baróti Lajos.

150 pompás képpel.

Ára vászonkötésben 2 frt.

Megjelent és lapunk kiadóhivatalában kapható:

Kópéságok.

A magyar ifjuság gyönyörűségére ékes rímekbe
szedte

BARÓTI LAJOS.

217 képpel.

Jankó, Cserépy, Rubovics, Kiss L.
és másoktól.

Ára egész vászonba kötve, színes ezimképpel 1 frt. 50

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: *Baróti Lajos.*

MAGYARHON ELSŐ, LEGNAGYOBB ES LEGJOBB HIRNEVÜ ORAÜZLETE.

Alapított 1847.

Brausweller János
Szegeden, Co. és hirt. hírvételegese
szab. órák, mérők- és művés. feltalálója
a remontáir ingáknak.
stb. stb.

**ÓRÁK, ÉKSZEREK 10-évi jótállással
RÉSZLETFIZETÉSRE**

Képes árjegyzék bérmentve. Javítások pontosan eszközöltetnek.

Alapított 1863. évben.

Első leánykiházasítási egyesület

m. sz.

Leány és fiú biztosító intézet.

Budapesten, VI. Terézkörut 40.

Az intézet saját házában.

Legelőnyösebb és legolcsóbb díjtételek gyermekek biztosítására. Változatlanul megállapított havi díjtételek. Azonnali haláleseti biztosítás. Kötvény és bélyegilleték nem fizetendő. Prospektussal és felvilágosítással szolgál az intézet.

HIRDETÉSEK

e lap részére csakis a hirdetési felvételi
irodában

Tenczer Gyula, Láng Lipót

Budapest, IV., ker., Szervita-tér 8. szám

vétetnek fel.

*Ugyanott minden bel- és külföldi lap részére hirdetések a legjutányosabb
árak mellett eszközöltetnek.*

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2.

*Ajánlva a nagymélt. Földmívelésügyi m. kir. miniszterium
1957/93. magas rendeletével.*

Ő császári és királyi Fensége

József főherczeg udvari szállító.

és szerb. kir. udvari szállító.

Sikkes egyenruhákat

és felszerelési czikkeket tábornokoknak, törzs- és főtiszteknek, önkénteseknek, vasuti és postahivatalnokoknak, kincstári és uradalmi erdésztiszteknek és erdőőröknek, csendőrségnek, rendőrségnek, tűzoltóknak, pénzügyőröknek és anyakönyvvezetőknek, valamint minden egyenruhát viselő testületnek leg-elegánsabban és legolcsóbban készítenek

BLUM ÉS TÁRSA

Ő császári és királyi Fensége József főherczeg udvari szállító.

BUDAPEST,

IV., Sütő-utca 2. (Szervita-tér sarkán.)

Arjegyzékek készséggel küldetnek.

Pontos czimre figyelni tessék.

Pontos czimre figyelni tessék.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2. SZÁM ALATT.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2. SZÁM ALATT.

NAGY BUTOR-ELADÁS

2 évi jótállással.

Hálószoza, félmatt, fiókos szekrénnyel	125	forint.
Hálószoza, matt, fiókos szekrénnyel	135	»
Hálószoza, faragott, fiókos szekrénnyel	160	»
Hálószoza, oszlopokkal, faragott	200	»
Ebédlszekrény, faragott, márvánnyal	50	»
Ebédlszekrény, faragott, oszlopokkal és márvánnyal	80	»
Ebédlszekrény, faragott, fülkékkel	65	»
Szalonberendezés creppből	85	»
Szalonberendezés peluchéből	100	»
Szalonberendezés brocatból	135	»

Nagy választék barokk, angol, ó-német és olasz renaissance, háló, ebédlszoza és francia szövetekkel borított szalonberendezésekből, valamint egyes tárgyakból.

Gömöri Sándor,

Budapest, Váci-utca 11.

Arjegyzék ingyen és bérmentve.

36

forintért

1 őszi öltöny,
1 felöltő,
1 télikabát,

összesen 36 frt.

Egyenként is kaphatók:
és pedig:

1 öltöny 12 frt. —
1 felöltő 12 frt. —
1 télikabát 12 frt. —

Minden a legtisztább gyapju-szövetekből, jótállás mellett.

Fiu- és gyermeköltönyök legnagyobb választékban, legolcsóbb árakon

Wolf Jakabnál,

Bpest, Kossuth Lajos-utca 22.

a kereskedelmi bank mellett.

Közégségi és tolnászati dobok jutányos árban.

STERNBERG ÁRMIN és Testvére
hangszer-gyár

Budapest, VII., Kerepesi-ut 36.
Saját gyártmányu mindennemű hangszerek, azok kellékei és alkatrészeinek dus raktára. Mindennemű javítás és hangolás pontossággal teljesítetik.

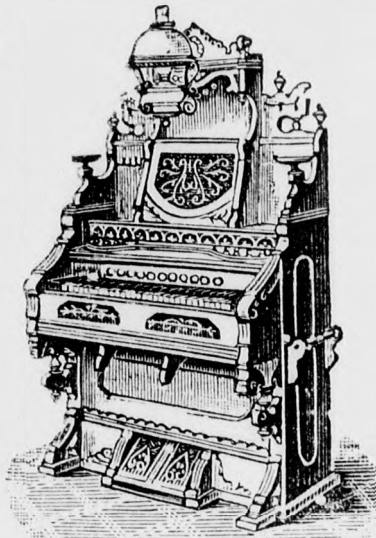
WILCOX & WHITE és a CHICAGO
Cottage-Organ-Co

világhírű amerikai harmoniumgyárak kizárólagos képviselői és főelárusítói. Valamint saját gyártmányú iskola-, szalon- és egyházi harmoniumok a legdusabb választékban.

STERNBERG ÁRMIN és TESTVERE.

cs. és kir. udv. szállítók.

Képes arjegyzék: a) harmonikákról; b) mechanikai zenelő-művekről és a zenelő disztaryokról; c) az összes egyéb hangszerekről, mint hegedűk, fuvolák, ceterák, cimbalmok, zongorák, harmoniumokról stb. ingyen és bérmentve küldetik, csak kérjük megnevezni, hogy miféle hangszerről kívánatlik az arjegyzék.

Vendéglősöknek zenélő automaták.

AZ „ANKER”

élet- és járadék-biztosító társaság.

Igazgatóság:

Bécs, I., Hoher Markt 11. sz.
(Anker-Hof)

Magyarországi vezérképviselőség:

Budapest, VI., Deák-tér 6. sz.
(Anker-udvar)

a társaság saját házaiban.

Társasági vagyon: 124 millió korona.
Biztosítási állomány: 480 millió korona.
Eddigi kifizetések összege: 204 millió korona.

Olesó díjak. — Méltányos feltételek. — Hadkötelezetteink biztosítása háboru esetére pótdíj nélkül. — Nagy nyeresémosztalékok. — Előnyös gyermekbiztosítások.

Prospektussal és felvilágosítással szolgál

a fenti magyarországi vezérképviselőség

hová ügynökségek iránti ajánlatok is intézendők, valamint a társaság ügynökei.